

на день ставаше по-лошо, и хора-та съзнавахъ
отъ день на день повече и повече нуждж-тж за свы-
сваніе-то на другъ единъ Съборъ, който трѣбаше
да испълни това което Пизанекый-тъ Съборъ не
можѣ да извърши. Въодушевенъ отъ това намѣ-
неніе, Сигизмундъ, царь на Унгаріѣ, и Папа
Иванъ XXIII, издадохъ призовки за единъ все-
общъ Съборъ, който щѣше да се събере въ цар-
скыя градъ Констанць, прѣзь Ноемврія, 1414 год.
То състава си и по важность-тж на въпросы-тъ
които трѣбаше да се рѣшижтъ, Констанцкый-тъ
Съборъ бѣше единъ отъ най-славны-тъ и величе-
ственны Съборы, които Католическа-та църква е
свѣтвала. Почти сѣко царство, сѣка държава,
сѣка република, сѣкый градъ и даже сѣка об-
щина въ Европѣ испрати свои си прѣдставители,
и цѣло-то число на духовны-тъ лица, които при-
сутствувахъ на Събора, заедно съ сичкы-тъ имъ
прислужници, казвать да се е въскачвало на
седемнадесять хылады души. Освѣнь тѣхъ, има-
ло е голѣмо множество благородны, бароны, ры-
цары, марграфы и контове заедно съ тѣхны-тъ
бляскавы свиты и сподвижници. Сичкый-тъ бляскъ
и сичко-то великолѣніе, сичко-то ученіе и достой-
нство, които Европа имаше, бѣхъ съсрѣдоточены
въ Констанць, и градъ-тъ прѣдставляваше изгле-
да на еднѣ малкѣ Европѣ. Прѣдъ това августѣй-
не събраніе Гусъ бѣше призованъ да се прѣд-
стави и оправдае отъ обвиненія-та, които се сто-
варвахъ връзь него.